

РАСПРОДАЈА РАДНИЧКИХ ПРАВА БЕЗ СОЦИЈАЛНОГ ДИЈАЛОГА

Да ли се осећате грађанином другог реда, зато што сте радник ?
Да ли у Србији постоји (социјална) правда за раднике ?
Да ли можете пристојно да живите од своје плате ?
Да ли сте спремни да budete РОБа за продају ?

Крај процеса приватизације, коју власт спроводи у презадуженој земљи Србији, по сваку цену и под великим утицајем страног капитала, треба да „преведе“ већи део оног што је остало „државно“, у руке домаћих и страних капиталиста. Пре тога, о трошку и на штету већине нас, радника и обичних грађана, који у овој земљи живимо и издржавамо своје породице од свог рада, треба „припремити робу“ за будуће купце, приватне власнике. Та „роба“ више није само наш „државни капитал“, већ и ми радници, које треба „изнајмити“ будућим газдама.

И све то на распродаји...

Реформе и „реструктурирања“, које Влада Републике Србије од 2000-те до данас спроводи у јавном и државном сектору, наводно ради „ефикаснијег функционисања и бољих услуга за грађане“, у ствари је припрема терена за „легалан“ улазак приватног капитала у ове секторе. Цену тих реформи, због „значајних технолошких вишкова“ и одузимања достигнутих права, прво плаћају запослени у јавном и државном сектору, а после приватизације, кроз увећане цене услуга, платићемо и као остали грађани.

Нови предлози Закона, који се доносе по убразном поступку и без шире јавне расправе и социјалног дијалога са синдикатима, стављају раднике у позицију грађана другог реда. Овим законима се улога синдиката, као јединог легитимног представника света рада, маргинализује, а радницима се практично одузима право на пристојну зараду (плату) за уложени рад, равноправан социјални дијалог и колективно преговарање о кључним правима радника, која су гарантована признатим међународним конвенцијама и Уставом Републике Србије. Овим законима се, поред лошег Закона о раду и опет на штету радника, стриктно уређују права у вези са зарадом (платом), накнадама и другим примањима, радним временом, сменским и прековременим радом, дежурствима и другим правима, чиме се радницима практично укида право на колективно преговарање о овим правима.

Па и овакве законе послодавци често не поштују.

С друге стране се стално прети отпуштањима и најављује губитак права на рад за више хиљада запослених у јавном и државном сектору који су, по процени и по налогу страних финансијских поверилаца, виђени као „значајна финансијска уштеда“ у Буџету, односно „технолошки вишак“ у једној технолошки неразвијеној земљи, без обзира на социјалне последице.

На упражњена места и послове стално запослених у јавном и државном сектору систематски се примају радници на одређено време и привремено радно ангажовани преко агенција (најчешће партијски одређених), чиме се ствара привид о смањењу високе стопе незапослености у Србији. Ова категорија најамних радника преко агенција има додатно смањена права, која тренутно у Србији нису законски регулисана и који ће тешко моћи синдикално да се организују и изборе за већа права. Као грађани ови радници су посебно дискриминисани због несигурности свог економског и социјалног положаја у друштву.

Истовремено се, на више начина, прикрива стварни мањак радне снаге, снижава достигнута цена рада и врши већа експлоатација оних који раде, често на граници физичке и

психичке издржљивости, посебно у приватном сектору. Радницима се „прерасподелом радног времена“ одузима или ограничава право на приватан живот и одмор, односно право да сами управљамо својим слободним временом, које послодавац распоређује према (својој) потреби посла, не марећи за потребе радника.

Па где су онда пристојне плате, 8 сати рада, 8 сати одмора и 8 сати слободног времена за нас раднике?

О свему овоме треба да водимо социјални дијалог са Владом Републике Србије, пре него што се донесе било који закон, који нас погађа као раднике или грађане, без обзира да ли неко има или нема већину у власти. Као репрезентативни социјални партнер, који већином представља запослене у јавном и државном сектору, Конфедерација слободних синдиката и по Уставу и по закону, има право на социјални дијалог са државом као власником.

НАШИ ЗАХТЕВИ ВЛАДИ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ:

1. ХОЋЕМО ОТВОРЕНИ СОЦИЈАЛНИ ДИЈАЛОГ СА ВЛАДОМ О ЗАКОНИМА, РЕФОРМАМА ЈАВНОГ И ДРЖАВНОГ СЕКТОРА И АКТИВНУ УЛОГУ СОЦИЈАЛНО-ЕКОНОМСКОГ САВЕТА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ СА КОНФЕДЕРАЦИЈОМ У ЊЕМУ;
2. ТРАЖИМО ПОШТОВАЊЕ УСТАВА, РАТИФИКОВАНИХ КОНВЕНЦИЈА МОРА И ПРАВА НА СОЦИЈАЛНИ ДИЈАЛОГ И КОЛЕКТИВНО ПРЕГОВАРАЊЕ О СВИМ РАДНИЧКИМ ПРАВИМА И ЗА СВЕ РАДНИКЕ;
3. **УКИНИТЕ ДИСКРИМИНАТОРСКЕ ЗАКОНЕ И ВРАТИТЕ ЗАПОСЛЕНИМА У ЈАВНОМ И ДРЖАВНОМ СЕКТОРУ СТЕЧЕНА ПРАВА НА ЗАРАДУ;**
4. ОБУСТАВИТЕ ПРИВАТИЗАЦИЈУ СТРАТЕШКИХ РЕСУРСА, ДЕЛАТНОСТИ И ПРЕДУЗЕЋА, КОЈИ СУ КЉУЧНИ ЗА ДРЖАВУ СОЦИЈАЛНЕ ПРАВДЕ;
5. ТРАЖИМО БЕСПЛАТНО ОСНОВНО И СРЕДЊЕ ОБРАЗОВАЊЕ, ЗДРАВСТВЕНУ И СОЦИЈАЛНУ ЗАШТИТУ И ЦЕНЕ ОСТАЛИХ УСЛУГА У ДРЖАВНОМ И ЈАВНОМ СЕКТОРУ ПРИМЕРЕНЕ ЕКОНОМСКИМ МОГУЋНОСТИМА ВЕЋИНЕ РАДНИКА И ГРАЂАНА;

Ако сте искрени према себи и у својим одговорима на питања са почетка овог текста имате бар једно НЕ, имате пуно право (и моралну обавезу),

НЕ ЗБОГ НАС, НЕГО ЗБОГ ВАС,

да дођете на

ПРОТЕСТ
КОНФЕДЕРАЦИЈЕ СЛОБОДНИХ СИНДИКАТА,
11. марта, 2017. год, у Београду, у 12 сати,
испред Владе Републике Србије

КОНФЕДЕРАЦИЈА СЛОБОДНИХ СИНДИКАТА

11 000 БЕОГРАД, Радивоја Кораћа 4

Контакт телефон: 3863-313;3863-033;3863-233 тел/факс: 3863-200;

konfederacija.ss@mts.rs

www.kss.org.rs